

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 315/2018-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. augusta 2018 predbežne prerokoval sťažnosť maloletej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], zastúpenej zákonným zástupcom – otcom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU JUDr. Peter Szárszoi, s. r. o., Štefánikova 8, Michalovce, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Peter Szárszoi, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46, čl. 47 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 31/2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť maloletej [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. mája 2018 doručená sťažnosť maloletej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46, čl. 47 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 31/2017.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka uplatnila antidiskriminačnú žalobu proti Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, ktorú podala na Krajskom súde v Košiciach (ďalej len „krajský súd“). Krajský súd uznesením z 5. apríla 2017 určil okresný súd ako miestne príslušný na prejednanie veci.

3. Sťažovateľka ďalej uvádza, že 29. septembra 2017 predseda okresného súdu predložil jej vec krajskému súdu s odôvodnením, že všetci sudcovia okresného súdu boli vylúčení z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

4. V nadväznosti na uvedené sťažovateľka dôvodí: „Sudca [REDAKOVANÉ], ktorému bola vec pridelená oznámil predsedovi súdu dňa 11.05.2017 svoju zaujatosť voči žalobcovi v 2. rade. Zákonný zástupca sťažovateľky však nevie dôvod prečo by mal byť sudca [REDAKOVANÉ] voči sťažovateľke alebo jej zákonnému zástupcovi zaujatý. [REDAKOVANÉ] naposledy vystupoval na Okresnom súde Michalovce ako komerčný právnik v roku 2008. [REDAKOVANÉ] sa stal sudcom Okresného súdu Michalovce v roku 2015. Do toho času nepôsobil na OS MI. Menovaného sudcu vôbec nepozná ani s ním nemá žiaden príbuzenský alebo iný obdobný vzťah. V roku 2012 OS Michalovce vydal predbežné opatrenie o osobnej starostlivosti maloletej. Ďalej uvádzame, že sťažovateľka má dvoch zákonných zástupcov otca a matku. Voči matke maloletej OS Michalovce koná vo veci sp.zn.: 21Tp/70/2017. Od 24.4.2017 teda sudcovia Okresného súdu Michalovce priamo diskriminovali mal. [REDAKOVANÉ] v rozpore s Ústavou SR, pretože je dcérou [REDAKOVANÉ] a preto s ňou zaobchádzali menej priaznivo, ako by zaobchádzali s inou osobou v rovnakej situácii.“

5. Sťažovateľka považuje uvedený stav za porušenie svojich označených základných práv zaručených ústavou a na základe uvedenej argumentácie navrhuje, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jej základných práv podľa 46, čl. 47 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 31/2017 a priznal jej náhradu trov právneho zastúpenia a tiež primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Sťažovateľka formuluje v sťažnosti námietku porušenia jej základných práv *„na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46, 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. : 24C/31/2017“*, pričom argumentuje, že považuje *„postup okresného súdu v namietanom konaní, za postup, ktorý je poznačený pochybnosťami o zákonnosti konania zákonného sudcu“*, a je tiež toho názoru, že *„sú zo strany okresného súdu spôsobované zbytočné prietahy, čím dochádza k porušovaniu práv sťažovateľa na spravodlivé a rýchle rozhodnutie v žalovanej veci najmä s prihliadnutím na predmet sporu“*.

9. Z obsahu príloh sťažnosti, a to konkrétne z obsahu uznesenia krajského súdu sp. zn. 13 NcC 26/2017 z 9. októbra 2017 vyplýva, že vec sťažovateľky vedená pred okresným súdom pod sp. zn. 24 C 31/2017 bola prikázaná inému všeobecnému súdu, a to Okresnému súdu Trebišov s odkazom na § 39 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov s odôvodnením, že špecifikovanými rozhodnutiami boli sudcovia okresného súdu vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci sťažovateľky.

10. Z argumentačnej línie námietok prezentovaných sťažovateľkou v sťažnosti adresovanej ústavnému súdu vyplýva, že sťažovateľka v zásade nesúhlasí s vylúčením sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania jej veci, keďže zo svojho subjektívneho pohľadu nevidí splnenie dôvodov pre ich vylúčenie, pričom súčasne chápe ich vylúčenie ako porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

11. Ústavný súd uvádza, že regulárny zákonný postup vylúčenia sudcu z prejednávania a rozhodovania veci účastníka konania, kde v konkrétnom prípade sťažovateľky o vylúčení jednotlivých sudcov bolo riadne právoplatne rozhodnuté v zmysle relevantných procesných ustanovení a nadväznosti na to nadriadeným súdom rozhodnuté o prikázaní veci inému všeobecnému súdu, nemožno v žiadnom prípade považovať za zásah do základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Odhliadnuc od toho, že namietanie porušenia ďalších základných práv („podľa čl. 46, 47 a čl. 48/1 ústavy“) nie je v sťažnosti špecifikované (slovným označením a odsekom príslušného článku) a už vôbec nijako odôvodnené, rovnako ako v prípade základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd nezistil žiadnu príčinnú súvislosť medzi namietaným postupom okresného súdu a týmito námietkami. Sťažovateľkou formulované námietky porušenia označených článkov ústavy tak kvalifikuje ako na prvý pohľad zjavne neopodstatnené.

12. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je potrebné ako celok odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

13. Z týchto dôvodov ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia, a ďalšími návrhmi sťažovateľky sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. augusta 2018